

“Bon Nadal i Feliç Any Nou”.

Aquesta és l'expressió sovint repetida aquests dies. L'SCAI també us la volem dir, de tot cor, a tots vosaltres que us interesseu i treballeu en l'acolliment, ajuda i orientació dels estrangers que viuen entre nosaltres.

En el nou any 2010 l'SCAI seguirà treballant, tan com pugui, per lluitar contra la indefensió i el desemparament que sovint sofreixen els immigrants de forma molt aguda.

El dia 17 de desembre vam celebrar, al Casal Pere Quart, el Dia Internacional de l'Immigrant i vam poder escoltar dues persones magnífiques: el psicòleg Saïd El Kadaoui que ens explicà que la indefensió dels immigrants i el no reconèixer-los la seva dignitat com a persones són les dues grans carències que els fan malviure entre nosaltres. I Kalilu Jammeh, autor del llibre “El viatge de Kalilu”, ens va explicar la seva odissea i que més enllà dels sobrevivents de les “pateras” hi ha molts i molts morts que ni poden arribar a la riva Sud del Mediterrani.

En aquest 2010 l'SCAI haurem de fer front a unes transformacions motivades pels canvis de l'entorn econòmic i administratiu. Us desitgem un bon any i que entre tots puguem seguir donant suport a l'SCAI i a allò que és més important, a les persones immigrades per tal que puguin viure dignament amb tots nosaltres.

La Reforma de la Llei d'Estrangeria aprovada

La nova Llei d'Estrangeria aprovada el passat 26 de novembre va entrar en vigor el dia 13 de desembre.

Segons el seu preàmbul, els **objectius de la Llei** són els següents:

“**Garantir l'exercici ple dels drets fonamentals a tots**”. És un propòsit molt ambiciós que, com veurem més endavant la Llei no compleix, o no pot complir, ja que alguns articles són susceptibles de vulnerar drets fonamentals. Com a entitat d'acollida i de suport a les persones immigrades volem destacar que els drets fonamentals són inherents a *totes les persones*, per la seva condició de persona sense distinció per motius de nacionalitat.

“**Ordenar els fluxos legals d'immigració laboral**”. Un altre propòsit molt ambiciós i difícil de complir. De la lectura de la Llei es constata sovint la visió utilitarista dels immigrants que els redueix a mà d'obra. Cal recordar una vegada més que les migracions són inherents a la humanitat i que en l'actual món global i mentre hi hagi desigualtats entre el Nord i el Sud, les migracions no pararan. Les polítiques migratòries europees haurien de ser un instrument, entre molts d'altres, per combatre aquestes desigualtats en lloc d'un instrument de repressió i tancament de fronteres, només vetllant pel nostre propi benestar. No podem oblidar que la majoria dels immigrants emigren per necessitat i que aquesta necessitat està estretament lligada amb aquestes desigualtats. Si volem un món globalitzat hem d'assumir totes les conseqüències: no podem tancar les fronteres als moviments de persones si deixem entrar les mercaderies i diners.

“**Augmentar la lluita contra la immigració irregular, més control i més infraccions i sancions**”. El títol III de la Llei, sobre infraccions i sancions, ocupa una part considerable de la mateixa, la qual cosa reflecteix el seu caràcter restrictiu. L'associació de mesures sancionadores amb els estrangers transmet una imatge negativa dels immigrants que pot reforçar actituds xenòfobes i racistes per part de la població no immigrada. No oblidem que es tracta de persones que simplement no tenen el permís de residència i que per tant no han comès cap delictes.

“**Reforçar la integració**”. S'introdueix un nou *article 2 ter* sobre la integració dels immigrants que posa èmfasi en les accions formatives dirigides als immigrants sobre els valors constitucionals d'Espanya i de la Unió Europea. Tot i això, caldria haver anat més enllà en mesures concretes per afavorir l'educació ciutadana en valors de diversitat.

A continuació un **breu resum de les restriccions més destacades** que introdueix la Llei:

La llei no reconeix el dret a l'educació per a totes les persones estrangeres, tal com ho dicta el Tribunal Constitucional.

La llei disposa que només els estrangers amb autorització de residència de llarga duració (al cap de 5 anys de residència temporal) tenen dret a les ajudes per a l'habitatge. Abans només calia ser resident legal per tenir accés a aquestes ajudes.

La llei limita el reagrupament familiar dels ascendents imposant requisits d'edat (mínim 65 anys), econòmics (han d'estar a càrrec del reagrupant) i discrecionals (cal una *causa que justifiqui* el reagrupament familiar). A més, el reagrupant ha de ser titular d'una autorització de residència de llarga duració per poder reagrupar els seus pares.

L'assistència jurídica gratuïta per interposar un recurs contenciós-administratiu contra resolucions de denegació d'entrada, devolució i expulsió requereix una manifestació expressa per part de l'estranger de la seva sol·licitud d'assistència jurídica gratuïta. No se li permet que l'advocat d'ofici que li era designat per a l'expedient sancionador continuï la seva feina (tal com es feia fins ara). En molts casos l'estranger ja es trobarà al seu país perquè l'hi han tornat i li serà impossible fer aquesta manifestació.

Renovacions del permís de residència: a partir d'ara, el fet de tenir deutes amb Hisenda o Seguretat Social pot incidir negativament en la renovació.

Empadronar-se en un domicili si no hi viu realment pot causar l'expulsió de l'estranger. El titular de l'habitatge que permet aquest empadronament pot ser sancionat amb una multa de 501 a 10.000 euros. Aquestes noves infraccions previstes en la llei són un exemple de com la llei no contempla les dificultats de molts immigrants per empadronar-se degut a requisits que varien segons el municipi. Sabent que molts immigrants lloguen una habitació i no són els titulars de l'habitatge, en alguns municipis els hi és impossible empadronar-se al domicili on viuen realment. Les conseqüències són greus: si un no està empadronat no pot tenir targeta sanitària, no té accés als serveis socials i no té cap prova oficial de trobar-se al territori espanyol. Cal recordar que el Padró és un registre de les persones que viuen en un municipi i tothom té *el dret i el deure* d'empadronar-se allà on viu. Caldria que els municipis facilitessin l'empadronament de totes les persones que viuen al seu territori. Actualment no és així i és per aquest motiu que algunes persones estrangeres es veuen obligades a empadronar-se en un altre domicili gràcies a la solidaritat del titular d'aquell domicili. Reiterem que sense l'empadronament no tindrien dret als serveis bàsics com la sanitat, els serveis socials i l'educació dels seus fills menors d'edat.

La llei amplia el termini d'internament de 40 fins a 60 dies. Tornem a expressar el nostre rebuig a l'internament de persones estrangeres pel simple fet de trobar-se en situació administrativa irregular i sense haver comès cap delictes. L'increment del termini pot esdevenir un element més de vulneració dels drets de les persones que es troben en situació administrativa no regular.

Amb la reforma de la Llei d'Estrangeria s'ha millorat diversos de manera considerable la situació dels cònjuges i fills reagrupats ja que ara poden treballar sense fer cap tràmit, però caldrà millorar-la en el futur i, de forma immediata, caldrà vetllar i insistir perquè el Reglament resolgui molts punts que no han quedat clars.

Breus

Els cònjuges i fills reagrupats ja poden treballar!

Es tracta d'un avenç important introduït per la nova Llei d'Estrangeria. Des de l'entrada en vigor de la nova llei aquestes persones poden treballar sense haver de fer cap tràmit. Han de sol·licitar la seva afiliació com a treballador a la Seguretat Social aportant la resolució original de la concessió de l'autorització de residència per reagrupament familiar i en el cas dels cònjuges, també l'acta de matrimoni.

Trobareu més informació al respecte a la web de l'SCAI: www.scaisabadell.info

L'SCAI signa un conveni de col·laboració amb la Caja de Ahorros del Mediterraneo (CAM) i l'Ajuntament de Sabadell.

El passat 20 d'octubre l'SCAI va signar un conveni de col·laboració amb la Caja de Ahorros del Mediterraneo (CAM) i l'Ajuntament de Sabadell amb l'objectiu de treballar tots plegats per la integració i la cohesió social.

Concretament significa que durant un període de 10 setmanes l'SCAI ha executat el programa "Servei d'informació legal i administrativa de CAM Encuentro", de l'Obra Social de la CAM que dóna suport a activitats i programes destinats a la participació social de les persones immigrades. Aquest programa consisteix en tallers informatius sobre les vies de regularització de la situació administrativa de les persones estrangeres i en assessorament individual i encaixa perfectament en la feina que l'SCAI porta a terme des de fa molts anys. El suport econòmic per part de la CAM significa un reforç considerable d'aquesta feina. L'SCAI treballa de manera coordinada amb l'Oficina de Nova Ciutadania de l'Ajuntament de Sabadell.

L'experiència dels alumnes i professors:

Cheikhou Faye: "Gràcies, a la gent de l'SCAI".

Entrevista a Cheikhou Faye, Senegal, 27 anys. Paleta i fuster. Porta un any estudiant castellà y català.

Quina importància tenen les classes per a tu?

"Molta importància. Els professors ajuden a la gent que no sap res. Jo encara no parlo bé."

Com valoreu les classes?

"Les classes estan molt bé. Però jo no aprenc de pressa perquè al meu país vaig estudiar poc."

Com et tracten a l'SCAI?

"A l'SCAI et trobes bé i les persones que hi treballen són molt bones. Tot és de franc i això és important per a les persones que no tenim feina ni diners. Gràcies, a la gent de l'SCAI."

A part de les classes de castellà i català, què t'ha aportat l'SCAI?

"Et donen informació sobre altres temes. Jo estic preocupat perquè visc amb el meu oncle i la seva dona i no puc aportar diners a la casa. Vaig demanar de viure a Emaús però porto massa temps aquí. Voldria fer més cursos."

Xavi Oliva: "M'estic plantejant enfocar tota la meva carrera docent amb els immigrants..."

Entrevista al Xavi Oliva, 27 anys, diplomad en Magisteri, professor de Llengua Estrangera. Imparteix classes d'anglès i francès en acadèmies, treballa com a professor de dansa y durant el mes de juliol va donar classes de català a l'SCAI.

¿Com vas arribar a l'SCAI?

"A la universitat s'ens va proposar fer un voluntariat amb els nois de l'SCAI durant el mes de juliol i com que tenia el matins lliures, vaig pensar que seria una experiència docent enriquidora".

¿Quines impressions has tret de la teva experiència a l'SCAI?

"Primer, que hi ha moltes persones conscients implicades en la importància de l'educació a qualsevol edat i a qualsevol públic. Segon, que hi ha molts usuaris que necessiten d'aquesta educació".

¿Què t'ha aportat aquesta experiència?

"Ha canviat totalment el meu plantejament sobre la meva futura vida laboral com a mestre. Em plantejo enfocar tota la meva carrera docent amb immigrants en lloc de nens perquè sento que ells em donen més del que em donaran els nens, pel respecte que mostren envers la meva persona, per l'interès y per les ganas d'aprendre tant la cultura com la llengua catalana. Crec que aquests tres aspectes són fonamentals per desenvolupar correctament la funció docent".

¿Cóm és la teva relació amb els alumnes?

"És una relació estupenda y cordial en la qual es respecta tant el rol del professor como el de l'alumne. Les classes són molt dinàmiques perquè els alumnes tenen moltes inquietuds. Per descomptat, també hi ha un temps dedicat a les bromes i fer la classe més amena. Penso que els mestres, en la seva formació, haurien de passar per experiències com ara aquesta perquè és una part de l'educació prou desconeguda en la universitat. Se sol enfocar l'educació al públic infantil i no a l'adult que també la necessita. No oblidem que mai és tard per aprendre".

El racó del lector

Immigrants

Els carrers per on passo - i passejo - estan plens de rostres masculins i femenins que no són “dels nostres”. Rostres silents, joves africans asseguts als bancs de les nostres places esperant que els arribi la legalitat i la feina. Molts amb un somriure que em commou i em pregunto d'on treuen el valor que els permet aquest gest de simpatia envers nosaltres. Veig dones al servei de vells, d'impeditos, de criatures i de malalts. Me les trobo també a les cases de les meves amistats fent les feines més desagradables que genera la condició dels assistits per aquestes dones. Són sobretot sud-americanes. La partença migratòria de les quals està relacionada primordialment amb la indigència del seu entorn familiar. A diferència de molts homes que emigren per la seva salvació o promoció individual. Elles han deixat al seu país d'origen pares, malalts i fills patint l'indicible. Rostres tristos, plens d'enyor. No sé si puc ni imaginar-me, -per aconseguir-ho necessito veure'm en el cas d'elles- quin esquinçament han de patir els seus psiquismes. I m'astoro només de pensar de quina manera a les depressions a què estan exposades han d'afegir el coratge de no poder permetre-les, perquè seria la inutilitat del seu pelegrinatge migratori, el tancament de l'aixeta de què depenen aquells per l'absència dels quals elles se senten tan tristes. Afegim a l'enyor l'escisió de la pròpia identitat i la dificultat per assolir l'autoestima i l'harmonia interior.

Comprovem com en totes les discriminacions són les dones les més vulnerables. És terrible veure les morts de les pasteres intentant arribar a la hipotètica salvació. Però tampoc puc deixar de pensar en les dones i criatures que no han agafat les pasteres i que es moren de gana, mares veient dia rere dia com els seus fills van sucumbint de desnutrició sense poder-hi fer res.

En el cas de les noies marroquines –tal com diu Maria-Àngels Roque, estudiosa de la dona emigrant al Mediterrani- les tradicionals estructures de protecció familiar (dependència des que neixen fins que es moren, primer del pare i després del marit o del fill) per causa de la greu crisi econòmica que pateix el Marroc, ara ja no els proporcionen tota la protecció necessària. Aquesta situació afecta fortament el grup d'origen de l'emigració femenina cap Espanya. La gran majoria d'aquestes dones gairebé no tenen acabada l'educació primària, i moltes són analfabetes.

Des del punt de vista legal la llei d'estrangeria és una maledicció per a les dones immigrades en general. Les violències masclistes contra les dones immigrades graviten damunt d'elles exposant-les a situacions de risc i vulnerabilitat. Un extracte de l'Informe sobre la situació de vulnerabilitat de les dones immigrades a Catalunya, de gener de 2007, constata que el permís de residència recull, literalment, que la senyora tal depèn del senyor tal i que no li és permès de treballar. Aquest permís és el que la dona ensenya en tots els tràmits formals i públics, és la seva “identitat legal”.

Em pregunto com conviure a la mateixa ciutat amb aquests rostres que, sense dir res, inevitablement t'interpel·len, i un malestar d'impotència s'apodera del teu viure, atès que les teves minses aportacions són això, minses, i encara que les amistats et diuen que tu no en tens cap culpa, no per això deixes d'experimentar que l'alegria és la gran absent, perquè l'alegria és un sentiment que requereix ser compartit, socialitzat, i el que més pots compartir és una fonda pena amb pocs recursos per subsanar-la.

Conxita Domènech, voluntària de l'SCAI (classes de català)

SCAI, Servei Ciutadà d'Acolliment als Immigrants

Carrer de Ferran Casablanques, 72 08201 Sabadell / scai@scaisabadell.org / www.scaisabadell.info

HORARI D'ATENCIÓ AL PÚBLIC:

Matins: dilluns a divendres de 10:00h a 13:00h

Tardes: dilluns i dimecres de 16:00h a 19:00h / dimarts i dijous de 14:00h a 17:00h

Cal demanar prèviament hora de visita al telèfon 93 727 29 75

L'SCAI, Servei Ciutadà d'Acolliment als Immigrants, inscrit al Registre d'Associacions de la Generalitat, el 23-9-1998, està constituït per: Comissió Catalana d'Ajuda al Refugiat-CEAR, Càritas Interparroquial Sabadell, CCOO del Vallès Occidental, Drapaires d'Emaús, Lliga dels Drets dels Pobles i UGT del Vallès Occidental.